

Geachte leden van de Raadscommissie,

Volgens de nota is de aanleiding de problematiek van het wonen van bedrijfswoningen in strijd met het bestemmingsplan en de beperkingen die het bewonen van bedrijfswoningen oplevert voor de bedrijven. De beleidsnota moet het gemeentelijk beleid over deze woningen weergeven.

Wij willen er aandacht voor vragen dat het lang niet altijd zo is dat tweede bedrijfswoningen illegaal bewoond worden door mensen die geen binding hebben met het bedrijf. Vaak is die bewoning wel degelijk legaal, bijvoorbeeld door het overgangsrecht of doordat het bestemmingsplan het gewoon toestaat dat de woning wordt bewoond door iemand die geen band heeft met de bedrijfsvoering. Dat is ook bij ons het geval. Het bestemmingsplan staat het nadrukkelijk toe dat familieleden tot de tweede graad van de agrariër hier wonen. Hoewel wij familie zijn, hebben wij niets te maken met de bedrijfsvoering en ook nooit gehad. En dat mag. Wij wonen er legaal.

1 Maar doordat wij niet betrokken zijn in de bedrijfsvoering, hebben wij er ook geen enkele inspraak in, hoe het bedrijf wordt ingericht. En dat is wel een wezenlijk verschil met een echte bedrijfswoning, die wordt bewoond door iemand die in het bedrijf werkzaam is. Die heeft invloed op de bedrijfsvoering. Het is dan logisch dat je probeert het bedrijf zo in te richten dat het praktisch werkbaar is, maar dat je bij het eigen woonhuis toch niet te veel hinder van het bedrijf ondervindt. Maar als onze woning helemaal niet beschermd wordt tegen overlast van het bedrijf, kan de bedrijfsvoerder zijn bedrijfsvoering helemaal zo inrichten dat de overlast compleet rond onze woning wordt geconcentreerd. Hij hoeft dan helemaal geen rekening met ons te houden. Hij is dan ongehinderd om de overlast zoveel mogelijk op ons af te wenden. Dat kan de gemeente toch niet toestaan in een situatie waarin wij legaal de woning bewonen?

In het ontwerp van de nota was hier nog aandacht voor. In § 3.4 was daarom een ruimtelijke scheiding van 25 meter aangehouden. Wij hebben in onze zienswijze gevraagd om verduidelijking, dat die afstandseis geldt voor alle nieuwe activiteiten. In reactie daarop wordt nu gesteld dat naar aanleiding van de inspraakreacties de afstandsnorm van 25 meter komt te vervallen! Dat begrijpen wij niet. Er waren maar 3 reacties, waaronder die van ons. Zelfs de LTO verzette zich in hun reactie niet tegen de afstandsnorm. Men bepleit alleen een uitzonderingsbepaling voor situaties waarin die afstand niet haalbaar is. Een afstand van 25 meter is bovendien helemaal niet zo groot. Het zal meestal wel mogelijk zijn om nieuwe stallen buiten die afstand op te richten. Het gaat dus om een minimale bescherming tegen overlast. De bescherming blijft veel lager dan bij gewone burgerwoningen. De bedrijfsvoerder kan zichzelf beschermen, omdat hij bepaalt hoe hij zijn bedrijfsvoering inricht. Wij kunnen dat niet. Wij zijn daarvoor afhankelijk van de overheid. En de overheid kan het niet maken de bescherming helemaal te laten vervallen, als ons wel wordt toegestaan om hier te wonen. Zo zorg je er inderdaad voor dat het bedrijf uitbreidingsmogelijkheden heeft. Maar het probleem los je er niet mee op. Integendeel: je creëert dan juist een

probleem. De bedrijfsvoerder zou zelfs niets in de weg gelegd worden om de bedrijfsvoering bewust zo in te richten, dat het de bewoners onleefbaar wordt gemaakt, om ze zo het wonen feitelijk onmogelijk te maken en op die manier het probleem op te lossen. Of om zo bewoners die ze niet aanstaan, weg te jagen. Een beleid dat zo iets toestaat, lijkt ons in strijd met onze fundamentele rechten en kan daarom juridisch ook niet standhouden.

Wij vragen daarom de 25 meter-grens als een minimale bescherming nadrukkelijk op te nemen.

Ik dank u wel voor de aandacht.